

[Jens Møller]

ren, eller det er nogle af dem udenfor, som ikke har spor med det hele at gøre.

Den situation, vi er ved at komme ud i, minder på mange måder om det vilde vesten i sin tid. Jeg læste en del cowboybøger, da jeg var ung, jeg var meget glad for dem, og noget af det, der var typisk for den måde, man arbejdede på derude, var, at man skød først, og så stillede man spørgsmål bagefter; man tog det ikke så nøje, om det gik ud over »the innocent bystander«. Det er netop det, der sker i denne situation, at det går ud over de uskyldige, altså seere og lyttere f. eks. nu her, som ikke har spor med det hele at gøre, og man skyder først, altså går i strejke, eller hvad det nu er, faglige møder osv., og så kan man bagefter spørge, så kan man bagefter komme med forhandlingerne.

Se det, at denne tolerancetærskel er blevet så lav, har ført til, at man i masser af tilfælde kommer ud i, hvad andre mennesker, de, der ikke er indblandet i det, må betegne som proportionsforvrængning. Det mener jeg netop er typisk for den sag, man taler om her i dag, hvor man nedlægger arbejdet i en hel afdeling, hvorefter hele landet stort set må undvære nyhedsformidlingen gennem længere tid, fordi nogle mennesker er uenige om ansættelse af en person, der har været ansat på prøve. Den slags må dog kunne ordnes inden døre, så det ikke går ud over hele befolkningen. Det er et typisk eksempel på netop dette med tærsklen for tolerancen, der er blevet for lav. Man finder sig ikke i noget, uanset hvor meget det så måtte gå ud over andre mennesker, der ikke har noget med det at gøre.

I øvrigt er der jo en aftale, som skulle sikre nyhedsformidlingen, en aftale, som radiorådet har godkendt, og som er blevet lavet af driftsledelsen sammen med de ansatte derude, en aftale, som også sikrer en vis nyhedsformidling. Den gjorde det også under den sidste arbejdsnedlæggelse bortset fra en enkelt dag, hvor det svippede. Om den så er god nok, kan man diskutere, men der er altså en vis ordning her, og det er jo spørgsmålet, om det, vi trænger til nu, i virkeligheden ikke snarere er, at radiorådet prøver at gå videre med dette og gennem forhandlinger prøver at få den gjort bedre i stedet for at prøve at lovgive om det lige netop nu. Jeg er bange for, at det måske ville kunne gøre mere skade end gavn.

Men hovedpunktet i denne sag er for os det generelle, denne tolerancetærskel, der er blevet for lav, hvor man ikke tager hensyn til andre menneskers berettigede rettigheder. Det må vi have fat på.

Så talte hr. Johan Philipsen om, at han gerne ville være med til at bryde monoopolet, bare vi kunne skaffe pengene. Men det behøver ikke at koste noget. Vi har indleveret et forslag her i år, som har været til første behandling, som ganske klart bryder monoopolet, og som ikke koster noget ud over det, som det koster allerede nu. Så værsgo, her har man altså muligheden.

Birthe Weiss (S):

Jeg synes nu nok, at ordføreren for de konservative, fru Grethe Fenger Møller, overfortolkede min tilslutning til forslaget, eller rettere sagt, det kom til at lyde i den udlægning som en tilslutning til forslaget, og det fremgik ellers ganske klart, at det var der ikke tale om.

Det, der er tale om fra socialdemokratiets side, er, at vi siger, at vi erkender denne problemstillings eksistens, og så føjede jeg til, at det er ikke blot os, der erkender den, det er også Danmarks Radios medarbejdere, og det har fået dem til at indgå i en aftale, som i virkeligheden måske nok er det, som fru Grethe Fenger Møller nu en lille smule mystificerende efterlyser. Denne aftale, der allerede eksisterer, er lavet på en sådan måde, at det ikke blot er i tilfælde af overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, men også i tilfælde af overenskomstmæssige arbejdsnedlæggelser, at journalisterne deltager i denne nyhedstjeneste. Jeg sagde også, at de derved i virkeligheden giver afkald på strejkeretten i den periode, hvor de producerer disse udsendelser – ikke nødnyhedstjenester, som der er mange der har kaldt det. Det er ikke det, der er tale om, men nogle reducerede nyhedsudsendelser.

Så vil jeg også godt lige sige til hr. Niels Helveg Petersen, der talte lidt om proportionsforvrængning, at jeg skal ikke tage stilling til, om der er tale om proportionsforvrængning i den seneste konflikt, men når det så blev føjet til, at det skal jo ikke være sådan, at man trækker det store sværd, hver eneste gang der er en lille bitte detalje, man ikke kan blive enig om, vil jeg godt lige minde